

Soạn bài Ông Giuốc - Đanh mặc lễ phục - Ngữ văn lớp 8

Xem hướng dẫn trả lời câu hỏi soạn bài Ông Giuốc - Đanh mặc lễ phục trang 118 sách giáo khoa Ngữ văn lớp 8 tập 2.

Câu 1. Căn cứ vào các chỉ dẫn (những chữ được in nghiêng trong văn bản), cho biết lớp kịch gồm mấy cảnh. Xem xét số lượng nhân vật tham gia ở mỗi cảnh và các loại động tác, âm thanh trên sân khấu để chứng minh rằng càng về sau kịch càng sôi động.

Trả lời:

- Hành động kịch diễn ra tại phòng khách nhà ông Giuốc-đanh, một người trên bốn mươi tuổi, thuộc tầng lớp dân thành thị phong lưu. Bác phó may và một tay thợ phụ mang bộ lễ phục đến nhà ông.

- Lời chỉ dẫn sân khấu dài: “*Bốn tay thợ phụ bước vào...*” chia lớp kịch này thành hai cảnh rõ rệt: cảnh trước gồm những lời thoại của ông Giuốc-đanh và bác phó may, cảnh sau gồm những lời thoại của ông Giuốc-đanh và tay thợ phụ. Cảnh trước trên sân khấu có 4 nhân vật là bác phó may, tay thợ phụ mang bộ lễ phục, ông Giuốc-đanh và một gia nhân của ông Giuốc-đanh. Cảnh sau đông hơn, sôi động hơn, có thêm bốn tay thợ phụ nữa.

- Cảnh trước có hai người là ông Giuốc-đanh và bác phó may nói với nhau. Cảnh sau, cùng chỉ có hai người là ông Giuốc-đanh và một thợ phụ (tay thợ phụ mang bộ lễ phục đến lúc trước) nói với nhau. Nhưng ta hình dung bốn tay thợ phụ kia cũng xúm xít chung quanh, và ông Giuốc-đanh tuy chỉ đối thoại với một người mà như nói với cả tập thợ phụ 5 người. Cảnh này rõ ràng nhộn nhịp hơn cảnh trước.

- Cảnh trước chủ yếu chỉ là những lời đối thoại, tất nhiên các lời đối thoại ấy kèm theo cử chỉ. Sang cảnh sau, khán giả không chỉ được nghe những lời đối thoại, mà còn được xem các thợ phụ cởi quần áo cũ, mặc lễ phục mới cho ông Giuốc-đanh. Kịch sôi động hẳn lên.

- Đã thế ở cảnh sau trên sân khấu còn có ca nhảy múa và âm nhạc rộn ràng nữa. Ông Giuốc-đanh mặc lễ phục được xây dựng công phu, sân khấu và rạp hát sôi động náo nhiệt khi màn hạ kết thúc hồi II.

Câu 2. Ở cảnh đầu, tính cách học đòi làm sang của ông Giuốc-đanh thể hiện như thế nào và bị lợi dụng ra sao?

Trả lời:

Cuộc đối thoại giữa hai người xoay quanh một số sự việc như bộ lễ phục, đôi bít tất, bộ tóc giả và lông đính mũ, nhưng chủ yếu là xoay quanh bộ lễ phục.

Soạn bài Ông Giuộc - Danh mặc lễ phục - Ngữ văn lớp 8

Tất nhiên ai may áo cũng phải may hoa hướng lên trên. Bác phó may chẳng biết là dốt, là do sơ xuất hay do cố tình biến ông Giuộc-đanh thành trò cười nên đã may ngược hoa. Ông Giuộc-đanh chưa phải là mất hết tinh táo nên đã phát hiện ra điều đó nhưng chỉ cần bác phó may vụng chèo khéo chống, bịa ra lí lẽ những người quý phái đều mặc áo ngược hoa là ông ưng thuận ngay.

Đoạn này có kịch tính cao. Bác phó may đang ở thế bị động (bị chê trách may áo ngược hoa), nay chuyển sang thế chủ động tấn công lại bằng hai đề nghị liên tiếp: “*Nếu ngài muốn thì sẽ xoay hoa xuôi lại thôi mà*”, “*Ngài chỉ việc bảo thôi*”. Và thế là ông Giuộc-đanh cứ lúi mẫm: “*Không, không*”, “*Đã bảo không mà, Bác làm thế này được rồi*”, sau đó đánh bài lảng sang chuyện khác hỏi bộ lễ phục ông mặc có vừa vặn không.

Ông Giuộc-đanh lại phát hiện ra bác phó may ăn bớt vải của mình. Thợ may ăn giẻ, thợ vẽ ăn hồ. Ông chuyển sang thế chủ động, trách bác phó may bằng hai lời thoại. Bác phó may chống đỡ yếu ớt. Bây giờ đến lượt bác gỡ thế bí bằng cách chơi nước cờ lảng sang chuyện khác hỏi ông Giuộc-đanh có muốn mặc thử bộ lễ phục không. Nước cờ khá cao tay vì nó đánh thẳng vào tâm lí ông Giuộc-đanh đang muốn học đòi làm sang.

Câu 3. Tính cách đó của ông thể hiện như thế nào và bị lợi dụng ra sao ở cảnh sau?

Trả lời:

Mô-li-e chuyển tiếp từ cảnh trước sang cảnh sau ở lớp kịch này một cách hết sức tự nhiên và khéo léo. Khi ông Giuộc-đanh mặc xong bộ lễ phục là được tay thợ phụ tôn xưng là “ông lớn” ngay, khiến ông tưởng rằng cứ mặc lễ phục vào là nghiêm nhiên trở thành quý phái.

- Khác với tính cách của bác phó may, tay thợ phụ ranh mãnh dùng mảnh khóe nịnh hót để moi tiền, điếm huyết đúng thói học đòi làm sang của ông Giuộc-đanh. Thấy ông mắc mưu, tay thợ phụ dần thêm mấy bước, cứ tôn lên mãi “ông lớn” đến “cụ lớn” rồi đến “đức ông”.

- Ông Giuộc-đanh vẫn nghĩ đến túi tiền của mình đấy. Thấy tay thợ phụ không tôn ông lên cao thêm nữa, ông nói riêng: “*Nó như thế là phải chẵn, nếu không ta đến mất tong cả túi tiền cho nó thôi*”. Nhưng qua câu nói đó, ta thấy tính cách trượng giả học đòi làm sang ở ông vẫn mãnh liệt lắm. Ông sẵn sàng cho hết cả tiền để được “làm sang”.

Câu 4. Lớp kịch này gây cười cho khán giả ở những khía cạnh nào?

Trả lời:

Khán giả cười ông Giuộc-đanh ngu dốt chẳng biết gì, chỉ vì thói học đòi làm sang mà bác phó may và tay thợ phụ lợi dụng để kiếm chác. Người ta cười khi thấy ông ngớ ngẩn

Soạn bài Ông Giuộc - Danh mặc lễ phục - Ngữ văn lớp 8

tưởng rằng phải mặc áo hoa ngược mới là sang trọng. Người ta cười khi thấy ông cứ moi mãi tiền ra để mua lấy mấy cái danh hã.

Khán giả có thể cười đến vỡ ọp khi được tận mắt nhìn thấy trên sân khấu Ông Giuộc-đanh bị bốn tay thợ phụ lột quần áo ra, mặc cho bộ lễ phục lố lằng theo nhịp điệu, màu sắc dớ dẩn (không phải màu đen sang trọng lại may ngược hoa, ấy thế mà vẫn vênh vang ra vẻ ta đây là nhà quý phái).